

Visul unei balerine

- Nu-i așa că a fost grozav? întrebă entuziasmată Paula după spectacol. O, cred că este minunat să poți dansa ca balerinii aceia!
- Bunica îi zâmbește.
- Dar este nevoie și de multă muncă.
- Paula devine atentă.
- Ai dansat și tu balet, bunico?
- O, da... spune bunica, dând din cap. O vreme chiar mi-am dorit să devin balerină.
- Serios? întrebă fetele și fac ochii mari de curiozitate.

- Și apoi, ce s-a întâmplat? întrebă Paula.

Bunica ridică din umeri și lasă capul în jos.

- Păi, părinții mei și-au dorit să învăț o meserie adevărată mai degrabă. Așa că am devenit ucenic de croitor. Și așa l-am...

- ...cunoscut pe bunicul, adaugă repede Paula.

– Așa este, zâmbește bunica.
Apoi, un an mai târziu, mama
ta a venit pe lume. Dar încă mai
păstrez pantofii mei de balet...
Paula stăruie cu rugăminți pe
lângă bunica, până când aceasta
urcă în pod și caută pantofii de
balet. Aduce chiar și un costum de
balet și un tutu!

Chiar și un program îngălbenit al
unui spectacol de balet.

– „Zâna păpușilor”,
citește Paula cu voce
tare. O, Doamne,
bunico! Ai avut rolul
principal!

Paula este încântată,
la fel și Elena. Mama
va trebui să spele lucrurile
acestea. Cu foarte mare grijă!

